



מ"ת 31054/05/14 - מדינת ישראל נגד עבדאל עזיז אבו קוידר (עצור) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 31054-05-14 מדינת ישראל נ' אבו קוידר(עציר)
בפני כב' השופט יואב עטר
מדינת ישראל
המבקשת
נגד
המשיב
עבדאל עזיז אבו קוידר (עצור) - בעצמו
ע"י בא-כוחו עו"ד אבו קוידר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהחלטתי מיום 19.5.2014 עמדתי בהרחבה על העבירות המיוחסות למשיב, נסיבות ביצוען, והמסוכנות הגבוהה הנשקפת מפני המשיב.

בקצה המזלג יצוין כי למשיב מיוחסות עבירות של נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ועבירות נוספות, כאשר על פי הנטען, המשיב אשר כלל אינו מורשה בנהיגה, נהג ברכב סמוך לשעה 02:00 לפנות בוקר בשכונת מגורים בעיר באר-שבע. לאחר ששוטר אשר נהג בניידת משטרתית הורה לו לעצור ניהל המשיב מרדף פרוע בטבורה של העיר, תוך שבין השאר חצה צמתים, נסע בנתיב הנגדי, גם שעה שכלי רכב אשר נסע כדין נסע מולו. נטען כי התנגשות חזיתית באותו רכב שנסע כדין נמנעה אך בשל העובדה שנהגו עלה על המדרכה, וכי גם לאחר מכן המשיך המשיב להימלט מהשוטרים בנהיגה פרועה ומהירה, תוך שעלה על כיכר המצוי במרכז של צומת, עקף חסימה של ניידת משטרה, נסע לעבר ניידת אחרת אשר התנגשותו בה נמנעה, רק לאחר שנהגה, נאלץ לבלום את רכב המשטרה ולסטות הצידה ובהמשך אף התנגש במשאית חונה.

כפי שצינתי בהרחבה באותה החלטה, מעשיי המשיב מגלמים מסוכנות רבה.

צינתי באותה החלטה כי מעשי המשיב מצויים לכל הפחות ברף העליון של המעשים המצויים במסגרת העבירה המיוחסת למשיב.

באותה החלטה הפניתי לשורה ארוכה של פסקי דין, בהן התייחס בית המשפט לאותו רכיב עובדתי, המיוחס למשיב, במקרה דנן ולמדיניות הראויה שהתווה בית המשפט העליון, ביחס להיתכנות חלופת מעצר, מקום שמדובר באותו רכיב



עובדתי.

באותה החלטה גם הפניתי להחלטת בית המשפט העליון, בנוגע לקושי לבסס חלופת מעצר, על מי שלא נרתע משוטט שעמד בפניו וסימן לו פיזית בצורה הברורה ביותר לעצור, ולתהייה שהעלה בית המשפט העליון, ביחס לשאלה, מדוע יירתע מהוראה ערטילאית של בימ"ש, המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים, וסבורני, כי הדברים יפים גם לעניינו של המשיב דנן.

באותה החלטה גם ציינתי כי גם לאחר שהמשיב התנגש במשאית לא התעשת אלא בחר לברוח ונתפס, רק לאחר מרדף רגלי.

ביחס לאפשרות ליתן במשיב את האמון הנדרש לשם ביסוס חלופת מעצר, ציינתי כי מדובר במשיב אשר התעלם ביוזעין מהוראת אנשי משטרה ובחר במפגיע חלף ציות להוראותיהם לנהל מרדף ממושך בטבורה של עיר תוך סיכון המשתמשים בדרך.

באותה החלטה גם הפניתי להחלטת בימ"ש המחוזי בבאר-שבע בנסיבות קלות יותר בעבירה זזה,

בהן הטיל בית המשפט המחוזי (כב' הנשיא אלון) ספק בעצם היתכנות חלופת מעצר, שיהא בה בכדי להרתיע את אותו עורר.

בין לבין, ביום 11.6.14, ניתנה החלטה בבימ"ש המחוזי בבאר-שבע (עמ"ת 647-06-14 מליכוב נ' מדינת ישראל [טרם פורסם]), שם התייחס בית המשפט המחוזי בבאר-שבע לעורר שהואשם בעבירה זזה ובנסיבות דומות, ומצא כי הסיכון שיצר לביטחון הציבור הינו ברף הגבוה.

ראוי לציון כי בדיון ביום 19.5.14, בחנתי את חלופת המעצר שהוצעה אז ואשר התבססה על השגחת אימו של המשיב וצינתי, כי: **"הרושם שנותר לאחר שלבית המשפט ניתנה ההזדמנות להתרשם באופן בלתי אמצעי מהערבה, הינו כי מדובר בערבה אשר לא תיסקון לשמש כחלופת מעצר. לא מדובר בערבה סמכותית, ולא מדובר בערבה שניתן לבסס עליה חלופה, קל וחומר, מקום בו המסוכנות גבוהה, כבעניינו של המשיב".**

לאחר האמור לעיל, הוריתי על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

ערר שהוגש על החלטתי מיום 19.5.2014 (עמ"ת 48074-05-14), נמחק במהלך הדיון, לאור הערות בית המשפט שם.

לדיון עתה, הוגש תסקיר מעצר, אשר לא המליץ על שחרור המשיב לחלופה שהוצעה.



הלכה היא, כי ככלל, רק לעיתים נדירות יסטה בית המשפט מהמלצה שלילית של שירות המבחן, והוא יעשה כן, רק בהתקיים נימוקים מבוססים וכבדי משקל (בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 9106/09, מדינת ישראל נ' פלוני, בש"פ 2006/10 מדינת ישראל נ' פלוני).

שירות המבחן בתסקיר בעניינו של המשיב, ציין כי התרשם כי המשיב נוטה להיגרר ולהיות מושפע מהתנהלותם של אחרים בסביבתו מבלי שמגלה יכולת לבחון את מעשיו, ואת השלכותיהם לטווח הארוך.

שירות המבחן התרשם כי המשיב נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ומתקשה לווסת רגשותיו ולחשוב באופן רציונאלי.

שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד נוכח מאפייני אישיותו של המשיב.

שירות המבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה לו המבוססת על השגחת סבתו ואימו אשר נבחנה בבית המשפט.

שירות המבחן התרשם כי חלופה זו לא תסכון, לאור נטיית אימו וסבתו של המשיב לגוננות יתר על המשיב.

ביחס לסבתו של המשיב - ציין שירות המבחן כי לא ברור לו עד כמה מודעת לגודל אחריותה כמפקחת, וכי לא ברור עד כמה תוכל להוות עבור המשיב דמות סמכותית לנוכח כך שאינה מודעת להתנהלותו ומעורבת במידה נמוכה בחייו.

ב"כ המשיב הציע לתגבר חלופה זו בהשגחת סבו של המשיב.

הערב המוצע נחקר בפני בדיון היום והרושם שהותיר הינו כי לא ניתן להסתמך על השגחתו ועל חלופת מעצר הנשענת על תגבור.

מעבר לרושם הכללי שהותיר הערב, לפיו ספק אם אכן מדובר בערב המבין ברצינות את הנדרש ממנו, את האחריות, והאם אכן מדובר בדמות היכולה להוות חלופה סמכותית ומשמעותית עבור המשיב, הערב גם ציין כי מדובר בהשגחה מרוחקת ולא בהשגחה צמודה.

בנסיבות אלו, כאשר החלופה המוצעת הינה בהשגחת אימו, אשר בית המשפט התרשם ממנה לשלילה עוד בדיון הקודם, בהשגחת סבתו, אשר שירות המבחן התרשם כי לא תסכון כערבה, ובהשגחה מרוחקת של ערב נוסף אשר נבחן היום בבית המשפט ולא נמצא מתאים, סבורני כי אין מקום להורות על שחרור המשיב לחלופה המוצעת.

בנוסף, ראוי לציין כי גם לו היו מוצעים ערבים משמעותיים יותר, לאור השילוב של נסיבות ביצוע העבירה, שעה שעם



המשיב נסעו שני אחרים, עם מאפייני אישיותו של המשיב כנלמד מתסקיר המעצר, ביחס לנטייה להיגרר ולהיות מושפע מאחרים בסביבתו, קיימת בעייתיות של ממש בהחזרת המשיב לחלופה בסביבתו הטבעית, בחיק אותה חברה, הכוללת בין השאר, ככל הנראה, את אותם אחרים.

בנסיבות אלו, ומשזו חלופת המעצר המוצעת, אני מורה על מעצר המשיב עד לסיום ההליכים נגדו.

ככל שתוצע חלופת מעצר איתנה, ומשמעותית, הכוללת הרחקת המשיב מסביבתו הטבעית, והנשענת על ערבים סמכותיים, יוכל בא כוח המשיב לעתור לעיון מחדש בהחלטה זו.

ניתנה והודעה היום י"ח סיוון תשע"ד, 16/06/2014 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט